

lig ikke noget imod, men det er disse Forsøg, som skulle danne Grundlaget for en Lovgivning angaaende Vallens Smittefarlighed. Forrige Gang, jeg havde Ordet, tiltraadte jeg en Udtalelse, som faldt fra den ærede Ordfører om ikke-pasteuriseret Mælk fra de Mejerier, der sælge Fløde til Tyskland, og jeg tilføjede for mit Vedkommende et Spørgsmaal til den højtærede Minister, om der ikke ogsaa her i København i adskillige Udsalg solgtes Mælk, som ikke var pasteuriseret. Hvis det er Tilfældet, benytter jeg Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister at tage disse Forhold under Overvejelse, baade hvad angaar Mælk fra de Mejerier, som sælge Fløde til Tyskland, og de Mejerier her i København, som sælge Mælk, der ikke er pasteuriseret, saa at vi, naar vi naa til en Lovgivning om Vallens Pasteurisering, ogsaa kunne faa disse Forhold ind derunder. Det var det, jeg ønskede Svar paa, og som jeg synes, vi maa stille som Betingelse for, at vi kunne tiltræde det stillede Ændringsforslag.

Den højtærede Minister sagde om vort Ændringsforslag under Nr. 16, at det var noget nyt. Men fordi det er noget nyt, behøver det jo ikke at være urigtigt. Den højtærede Minister udtalte ogsaa senere, at den Tanke, der laa til Grund, kunde være ganske rigtig. Jeg antager derfor, der er stor Uenighed, og for saa vidt den højtærede Minister kan svare tilfredsstillende paa det Spørgsmaal, der blev stillet af det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), og som jeg tiltræder, skal der ikke fra min Side være nogen Hindring for, at vi tage vort Ændringsforslag tilbage.

Philipsen: Til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) skal jeg sige, at jeg synes, at Realiteten i mine Udtalelser er meget tydelig, nemlig, at Dommerudvalgets Sammensætning bør staa i Reglerne, men Reglerne bør efter min Mening ikke staa i Loven. I øvrigt er jeg ganske enig med de ærede Medlemmer fra Sorø og Køge (Mads Larsen) i, at Mejeribestyrerne bør have Sæde i Bedømmelsesudvalget ved Forsøgslaboratoriets Udstillinger, men jeg er ganske overbevist om, at de ogsaa ville faa det.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg har ved tidligere Lejligheder gentagne Gange paakaldt Sprogudvalget, og efter det, som her foreligger i Dag, finder jeg Grund til at udtale min

Taknemmelighed for, at det her har vist et Livstegn, som jeg haaber vil blive fortsat ved, at Udvalget gaar videre i den antydede Retning. Der er ingen Tvivl om, at et Gennemsyn af Lovforslagene i sproglig Henseende er mere end en Smagssag. Det er mere end en Smagssag, om vort Lovsprog fremdeles til evige Tider skal blive ved at holdes i, hvad man kunde kalde en middelalderlig Kancellistil, eller skal om-sættes i Nutidsdansk, nogenlunde i Overensstemmelse med den Sprogbrug, som nu er gængs mellem os. Jeg er derfor meget glad ved, at man nu har taget fat derpaa, og jeg ønsker, at man skal fortsætte ad den Vej. Jeg skal hertil føje, at jeg tror, det vilde være heldigt, om dette Arbejde blev gjort ved anden Behandling. Jeg har under den Travlhed, der har hersket i disse Dage, ikke haft Lejlighed til at gennemgaa de enkelte Ændringsforslag, og vi have jo hørt navnlig fra Ministerens Side, at det ved nogle af dem muligt kunde være omtvisteligt, om man havde truffet det absolut rigtige. Naar man stillede saadanne Ændringsforslag til anden Behandling, vilde der være Lejlighed til Samarbejde mellem det sproglige Udvalg og det, man i den Forbindelse kan kalde det saglige eller tekniske Udvalg, eller hvorledes man nu vil betegne det Udvalg, som behandler den Sag, der ligger for, og som derfor er bedre inde i, hvilken Mening man ønsker at faa udtrykt i en bestemt Sætning. Det kan godt være, at det sproglige Udvalg ikke saaledes kan have gennemarbejdet Enkelthederne, at det i alle Tilfælde kan tage de Hensyn, som maa tages. Det skal jeg lade staa hen, idet jeg ikke har haft Lejlighed til at gennemgaa de enkelte Ændringsforslag, men jeg er tilbøjelig til paa Forhaand at følge det sproglige Udvalg.

Naar jeg har begæret Ordet, er det tillige for en anden Tings Skyld. Da vi for nogle Dage siden behandlede Lovforslaget om Tinglæsning, vilde jeg have taget Ordet, men, som vi alle vide, trak Forhandlingerne ud saa længe, at alle vare trætte. Der faldt fra den ærede Ordfører, da han omtalte de sproglige Ændringsforslag, en Bemærkning, som jeg opfattede saaledes, at han syntes at ville sige, at nu havde de gjort dette store Arbejde her, men nu maatte de opgive at fortsætte dermed. Jeg vilde den Gang, hvis der havde været Tid til det, have gjort opmærksom paa det i en udførlig Fremstilling, men nu skal jeg kun ganske kort nævne enkelte Ting, og det er med Hensyn til Lovfor-